

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a JUDr. Heleny Hrubé, Ph.D., ve věci

žalobců: a) J. J.
b) D. J.
oba bytem X
oba zastoupeni advokátem JUDr. Ladislavem Labanczem
sídlem Ostrovského 253/3, 150 00 Praha 5

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 11, 150 21 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 1. 2013, sp. zn. 169883/2012/KUSK
REG/BÍ,

t a k t o :

- I. Žaloba se o d m í t á.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobcům se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobou ze dne 13. 3. 2016 doručenou Městskému soudu v Praze a postoupenou jmenovaným soudem Krajskému soudu v Praze (dále jen „soud“), a to usnesením ze dne 10. 5. 2016, č. j. 6 A 48/2013-48, se žalobci domáhají zrušení části shora označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný rozhodl o odvolání žalobců proti rozhodnutí Městského úřadu Nový Knín, stavební úřad (dále jen „stavební úřad“), ze dne 8. 3. 2010, sp. zn. 1905,1905A/08-Ko, č. j. 1905,1905A/10-ič/28 (dále jen „rozhodnutí stavebního úřadu“). Napadeným rozhodnutím žalovaný výrokem a/ zamítl odvolání žalobců, výrokem b/ potvrdil část rozhodnutí stavebního úřadu, jímž byla Jitce Navrátilové, bytem Otruby 11, Slaný 1, (dále jen „stavebník“) povolena výjimka z § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění vyhlášky č. 431/2012 Sb (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“) na pozemku parc. č. X v katastrálním území P. a obci M. a výrokem c/ (proti kterému žalobci žalobu nepodávají) zrušil část rozhodnutí stavebního úřadu, jímž byla stavebníkovi povolena výjimka z § 17 odst. 5 vyhlášky č. 137/1998 Sb., o obecných technických požadavcích na výstavbu, ve znění účinném do 31. 8. 2009, a v této části řízení zastavil.
2. Stavební úřad svým rozhodnutím podle § 169 odst. 2, 3 a 5 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění zákona č. 167/2012 Sb. (dále jen „stavební zákon“), povolil stavebníkovi výjimku z § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., a to snížení odstupové vzdálenosti stavby garáže od společných hranic s pozemkem parcelní číslo X v katastrálním území P., obec M., ze 2 m na 0,7 m.

3. Krajský soud v Praze předně přistoupil k hodnocení, zde je podaná žaloba přípustná (tedy věcně projednatelná), přičemž dospěl k závěru, že tomu tak není.
4. Podle § 65 odst. 1 zákona 150/2002 Sb. soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), „[k]do tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.“ Podle odst. 2 tohoto ustanovení pak „[ž]alobu proti rozhodnutí správního orgánu může podat i účastník řízení před správním orgánem, který není k žalobě oprávněn podle odstavce 1, tvrdí-li, že postupem správního orgánu byl zkrácen na právech, která jemu přísluší, takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí.“
5. Z citovaného ustanovení je tak zřejmé, že věcně projednatelná je pouze taková žaloba, která brojí proti rozhodnutí (úkonu) správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva nebo povinnosti. Ze soudního přezkumu jsou dále vyloučeny ty úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími (§ 70 písm. a) s. ř. s.).
6. Pro posuzovanou věc je určující, že předmětem žaloby je rozhodnutí vydané dle § 169 stavebního zákona, jímž byla stavebníkovi povolena výjimka z obecných požadavků na výstavbu dle vyhlášky č. 501/2006 Sb. Touto otázkou se mimo jiné zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku ze dne 30. 7. 2013, č. j. 8 As 8/2011-66, dospěl k závěru (viz zejména odst. 27 a násl. odůvodnění citovaného rozsudku), že „jakkoliv je v řízení o výjimce s definitivní platností rozhodnuto o tom, zda se výjimka v konkrétním případě povoluje či nepovoluje, a účinky takového rozhodnutí nejsou omezeny do doby, než je vydáno konečné rozhodnutí, nemá samotné povolení či naopak nepovolení výjimky do práv účastníků žádné přímé dopady. Tak by tomu bylo pouze v případě, pokud by se již na základě samotného rozhodnutí o výjimce mohl záměr, pro který byla tato výjimka požadována, fakticky uskutečnit, anebo se naopak musel uskutečnit v jiné podobě, než pro kterou byla požadována výjimka, resp. se vůbec uskutečnit nemohl. Jinými slovy samostatný soudní přezkum by byl zcela na místě v těch situacích, kdy na rozhodnutí o výjimce nenavazuje žádný další úkon správního orgánu, který by byl podroben soudní kontrole. V převážné většině případů však bude na rozhodnutí ve věci výjimky navazovat rozhodnutí ve věci samé, případně souhlas příslušného stavebního úřadu. Rozhodnutí o umístění stavby nebo stavební povolení, tedy rozhodnutí ve věci samé jsou pak nepochybně rozhodnutími přezkoumatelnými ve správním soudnictví ve smyslu § 65 s. ř. s. (...). Rozhodnutím o výjimce tak v převážné většině případů nedochází ke konečnému zásahu do práv účastníků (...). Teprve výsledek „hlavního řízení“, pro jehož účely žadatel o povolení výjimky usiluje, je způsobitý skutečného (kvalifikovaného) zkrácení práv účastníků řízení.“
7. S ohledem na výše uvedené soud dospěl k jednoznačnému názoru, že rozhodnutí o povolení výjimky v projednávané věci samo o sobě žádným způsobem do práv žalobců přímo nezasahuje. Zásadní a rozhodující pro (případný) zásah do jejich práv nemůže být samotné rozhodnutí o povolení výjimky, ale až rozhodnutí konečné, tedy v daném případě rozhodnutí o umístění stavby, které nepochybně představuje rozhodnutí ve správním soudnictví přezkoumatelné ve smyslu § 65 s. ř. s., popř. územní souhlas (pokud by snad žalobci se stavbou souhlasili), který lze přezkoumat na základě žaloby na ochranu před nezákonným zásahem postupem podle § 82 s. ř. s. Umístění stavby garáže bez územního souhlasu je totiž podle § 79 odst. 2 písm. o) stavebního zákona ve znění pozdějších předpisů možné, jen pokud je dodržena odstupová vzdálenost od hranic pozemku nejméně 2 metry. Lze tedy uzavřít, že rozhodnutí o povolení výjimky z § 25 odst. 6 vyhlášky č. 501/2006 Sb.

nemá v projednávané věci povahu rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s., neboť samo o sobě nepředstavuje přímý zásah do práv či povinností žalobců.

8. Výrokem I. tohoto usnesení soud v návaznosti na výše uvedené závěry žalobu žalobců odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 68 písm. e) a § 70 písm. a) téhož zákona].
9. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť žádnému účastníku řízení nepřísluší náhrada nákladů řízení, pokud byla žaloba odmítnuta.
10. Jelikož žaloba byla odmítnuta před nařízením jednání ve věci, vrátil soud žalobcům zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč ve smyslu ustanovení § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.
11. Soudní poplatek bude žalobcům vrácen do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. dubna 2019

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu